

Underbilag til Bilag 15.

Rigsadvokaten.

København, den 16. December 1930.

Justitsministeriet har ønsket en Udtalelse fra mig om, hvorvidt der kunde være Spørgsmaal om i Forbindelse med det Forslag til Ændring i Retsplejeloven, som er forelagt Rigsdagen, at gennemføre den Ændring i den bestaaende Organisation, at Tiltale i klare Sager kunde rejses af vedkommende Politimester (i København af Politidirektøren) uden Statsadvokatens Mellekomst. Jeg forudsætter herved, at Regelen i Retsplejelovens § 925 forbliver bestaaende, og at der endvidere ikke tænkes paa Tilfælde, hvor Tiltale findes at burde undlades; her- efter drejer Spørgsmaalet sig saaledes alene om Sager, som efter Reglerne hen- hører under Statsadvokatens Paatalemyndighed, men som af vedkommende Politi- myndighed, skønt Tilstaaelse ikke foreligger, dog skønnes bevismæssig og straffe- retlig at ligge saaledes, at der ikke kan være Rum for Tvivl om, at Tiltale bør rejses, eller om, for hvilke nærmere betegnede Handlinger dette skal ske.

I denne Anledning skal jeg bemærke følgende: Hvad der kunde vindes ved en Simplificering som den antydede, skulde jo være dels en Tidsbesparelse, der navnlig vilde være af Interesse i Arrestantsager, dels en Arbejdsbesparelse. Ge- vinsten vilde dog neppe blive saa stor, som det ved første Øjekast kunde synes, thi Politimesteren (Politidirektøren) vilde, naar han skulde udfærdige Anklage- skrift, være nødt til at foretage en fornyet Gennemgang af Sagen. I denne For- bindelse kan det ikke noksom fremhæves, at selve Udfærdigelsen af Anklageskriftet er et overordentlig betydningsfuldt Led i den kriminelle Sag; derved lægges hele det Grundlag, hvorpaa Sagens videre Behandling skal finde Sted; Fejl, der her- ved begaas, kan vel undertiden redresseres, nemlig hvis de opdages i Tide, men i mange Tilfælde vil det, hvad ogsaa Erfaringen har vist, være umuligt at rette saadanne Fejl, og der kan derved komme noget skævt ind i hele Sagens videre Behandling. Selv om den Politiadvokat eller Politifuldmægtig, der har varetaget Anklagemyndighedens Tarv under Sagens forberedende Behandling, i Almindelig- hed er nøje inde i Sagens Enkeltheder, vil det derfor for det meste være nød- vendigt, at en ny Person (Politimester eller ledende Politiadvokat) sætter sig ind i Sagen, forinden Anklageskriftet udfærdiges, og hverken Tids- eller Arbejds- besparelse vil altsaa blive betydelig.

Paa den anden Side er det af største Vigtighed — og desto nødvendigere, i jo højere Grad Anklageprincippet gennemføres —, at Anklagemyndighedens Ind- sats i den kriminelle Sag er præget af Enhed, Fasthed og Kyndighed. Nu kan det, i Særdeleshed udenfor København, ikke i Almindelighed forudsættes, at Politi- myndighederne i samme Grad som Statsadvokaterne behersker de materielle og processuelle Regler, hvormed det drejer sig, hvortil kommer den Afhængighed af lokale Forhold, som Politimyndighederne kun vanskeligt kan unddrage sig, og som det netop ved Tiltales Rejsning kan være af yderste Vigtighed at holde ud.

At Myndigheden til at udfærdige Tiltaleordrer er henlagt til de centrale Statsadvokaturer, er derfor af allerstørste Betydning, og det er en Misforstaaelse